

et imaginē in se habet. Gal. iiij. c. Filioli mei quos iterū par-
turio donec formet christi in vobis. Nemo enim repete fit su-
mus. Un. Eccl. x. b. Si retulū fuerit ferrū multo labore acu-
etur. Eccl. j. b. Similitudo hoīs erat i eis. Tame capiti se
comparē nō audent quātecūq; sint pfectiōis vt ei assimilent.

De quo. j. Cor. xi. a.

Caput sō christi de.

Pomula ex se produ-

cūt pntū opa faciēdo

rubentia charitate: et

redolētia odore bonę

fame. Eccl. xxx. b.

Quasi libanus odorē

suauitatis habet. De

g mādrazōz dederūt odorē suū in portis. i. iplis p̄latis p sua

bona opa odoriferi: vt iam q̄si odorē suo alios attrahāt. Un

nō restat nisi egredi. Vel ipse mādrazōz sūt ipse p̄latoz sūt

tes et doctoz: quoz poma sūt opera: est idē sensus vt pus.

Idis mādrazōz somnus et quies a mūdī curis et vigilis ex-

citat: et nauisā verbi dei excludit. De dant odorē suū in san-

ctis cōfessōzib: sed rubea pomula i martirib: emittit. Al vt

p portas modernol accipiam? p̄latoz: p mādrazōz q̄ fuerit

lic merces cū iacob introiret ad eā. i. p̄lat? ad ecclīā: tēporalia

accipies: q̄ bñ dāt bodie odorē puocatiū i port? iudicib: .f.

Eccl. i. f. sacerdotib? et p̄latis et doctozib: Des em diligūt munera: se-

quant retributiōes. a. Dia poma noua et vetera dile-

cte mi suau tibi. q. d. id debes egredi: qz oia exēpla ac te-

stimonia parz noui ac veteri testamēti referuau tibi i cōuer-

sione iudeoz et ceteroz ifidelū exponēda. Al qz conuersionē

oim tā i veteri q̄ i nouo testamēto suau tibi: vt tuipse facias

q dixisti Job. xv. a. Sine me nihil potest facere. Al serua-

ui tibi. i. p te incarnatū iustificatos agnouit. Act. iij. b. Nō ē

i aliq alio salus. Al b. Seruau. i. peperit: nutritui: solidā-

ui: c. Tibi. i. ad honorē tuū: vt q̄ p̄bat et q̄ sequebant: ofan-

na clamarēt: Matth. xxi. a. Al poma vetera: patres antiqui:

noua sō christiani moderni. i. a tpe christi: quos christo serua-

uit ecclīa: hēdis reiect: Juxta illd Leuit. xxi. b. Aetustissi-

ma veterū comeditis: et nouis supuenitibus vetera p̄ciet.

Primis em parētib: gratiā cōtulit: sed filijs eoz tanq̄ vete-

ribus et inouari nolētib: ad populū gentiū se cōuertit. Act.

xij. g. Quia repulisti verbū dei. Et sicut solet dici vulga-

riter q̄ inter vetus et nouum maior est caristia: sic inter vetus

et nouū passionē christi. i. magna fuit gr̄ caristia. Vel poma

vetera et noua sūt vtriusq; testamēti sacramēta: vetera christi

aduētū figurabāt: s noua venisse manifestabāt. Quē em moy-

ses figuratiue p̄dixit: iohes digito demonstrauit. Vel moralit:

poma vetera: opa timoris: poma noua opa amoris: q̄ dño ser-

uat q̄ i cēlo thesaurizat. Deq̄ aut dīc se seruare ecclīa: qz ex eā

nulla opa possūt esse meritoria. Et antēde q̄ quidā nec habēt

poma nec folia. i. nec opa nec sba. Mtere. viij. c. Foliū deflu-

xit. Quidā folia tm̄. Abacuk. iij. d. Fic? em nō florebūt. Eccl.

Deq̄ est fic? q̄ fuit a dño maledicta: Matth. xxi. b. Talis etiā

quidā sūt q̄z folia decidūt: qñ sba inutilia vñ nociua pferūt.

Eccl. i. g. Eritis sic quē? defluentibus folijs. Quidam po-

ma s nō folia: s inē istos quidā vetera: tm̄: qdā noua tm̄: qdā

ps. i. viraq: qdā etiā et folia et poma. Ps. Et foliū ei? nō defluet. Eccl.

Quis mihi det te fratrē meū. Expo. La. VIII.

ps. Quia sup spōsū ad egrediēdū inuitauerat: volēs

ostēdere q̄ pati sint q̄bū dei recipiāt: introducit hic

synagogam p̄stolantē christi aduētū in carnem et dicentē:

Quis mihi det te? dīc: qz si posset obtineri vñ ipetrari:

sola em charitate dat? ē fili? Eccl. ix. b. Paruul? nat? ē nobis

et fili? dat? est nobis. e. Ecce fratrē meū. i. vt sis frater me?

fm carnē: i. q̄ duplicē christi naturā ostēdit. Dicēdo te: ostēdit

an fuisse q̄ fratrē: et sic ante fuisse q̄ hoīem fuisse: et ita deū

fratrē dīc q̄ amē et gratiā p̄beat et misericōdā: nō dñm q̄ timeat

et pgnā inferat: vt ante i lege fecerat. Frat em noster ē fact? in

nre susceptiōe nature. Un. Ps. Narrabo nomē tuū fratrib?

meis. Eccl. Et Job. xx. d. Glade ad fratres meos et dic eis. Eccl.

Sugentē vbera matris meę. i. legis doctores audie-

tem: Luc. ij. g. Vel eodē mō et sentiu pōt esse vox ecclēsię de

gentib? christi petētis incarnationē: vt sit frater ei? cōmuniōe
nature. Sugentē vbera matris: beatę. i. sginis: q̄ materne
pietatis viscerib? totā fouet ecclēsiā: p̄regit et sup̄portat. Luc
xi. d. Beat? vent? q̄ te portauit. Eccl. Al mat ip̄si? ecclēsię et christi
synagoga: cui? vbera christi sugere dīc: eo tropo q̄ dīc: Vlier

ra matris meę vt inueniam

te solum foris et deosculer

te etiam nemo me despici-

at: Apprehendam te et du-

cam in domum matris meę:

pepit masculū. i. ecclīa:

qñ beata virgo pepit

christū: Apoc. xij. b.

Et inueniam te

solum foris: non ab-

scōditū in sinu patris:

nō clausū in lra legis:

nō inclusū i iudē ma-

tris angustijs: Intus

synagoga christi habuerat: sed sub velo sacramētōz. Isaac

caligantibus oculis filiū bñdixerat: nō vidēs cui bñdicebat: et

scissō velo apparuerūt sanctasctōz. Eccl. xij. a. Prop̄ sion nō

tacebo: et p̄pter hierlm̄ nō desca donec egrediat? vt splēdor tu-

stus ei? tē. An christi incarnationē erat abscondita lucerna sub

modio: q̄ i carnatiōe sup cādelabz posita ē vt luceat oib? tē.

Un et i christi natiuitate cāram? Morū scē dñs salutare suū

tē. Per h aut q̄ dīc solū patrē et sp̄m sanctū a tēre i fīrmita-

ris susceptiōe excludit. Et ad qd veniā. i. vt deosculer te

tē. Hoc ē inē cetera maximū et familiare signū amoris: Un

mat tota die filiū quē tenerit diligit: nūc in fronte: nūc in ocu-

lis: nūc in facie: nūc in ore: nūc et alibi osculari nō cessat. Luc.

vij. g. dixit dñs pharisēo: Osculū mihi nō pedisti: hęc aut ex

q̄ intraui nō cessauit osculari pedes meos. Et subdit: Dimis-

sa sūt ei peccata mltā: qm̄ dilexit multū. Osculū christo dedit

andreas: cū dixit Job. j. f. Quē sc̄psit moyses i lege et p̄p̄e:

inuenimus messīā. Et samaritana: Job. iij. d. Mūd b ē chris-

stus: Et breuiter tot ei oscula p̄buerūt: q̄t veritati testimoniū

phibuerūt. Deosculat etiā: q̄ verba opibus et opa p modulo

suo cōsona reddit. k. Et iam nemo me despiciat. i. cum

apparuerit me esse sororē reginā et spōsā. Olim despectū erat

gen? hūanū: et marie gētilis ad fidē cōuersi: cū mūd? abho-

rebat diuinitatē in hoīe: et vitā i mortuo floruisse: s p incar-

nationē et vnionē nostrę carnis ad deū: inceptit hūana natura

nobilitari: et fide christiāna increbescēte synagoga depm̄: et

ecclēsiā gentiū exaltari. Vel vt dicat synagoga: i. Et de-

osculer te. i. fide incipiā cōiung: vt demū plene cōiungar

tempore nuptiarū. k. Et iam nemo me despiciat: id

est seruilitatē affligat: vel me gentilitas exēcatā et reprobatā

ampli? dicat. Apprehēda te. Hoc dīc ecclīa de genti-

bus. i. si velis effugere. m. Et ducam in domum ma-

tris meę. i. synagoge in fine sc̄culi: qñ reliquie isrl̄ saue fiet.

Et in cubiculū

Vel est vox synagoge: Apprehēda te? p gratiā et cogni-

tionē. Deq̄ app̄hēsiō i pte fuit: qñ vna die pueri sūt ad p̄dica-

tionē petri circū tria milia: Act. ij. g. Sed app̄hēda pleni? in

fine sc̄culor. m. Et ducā tē. vt pus. Vel vox est ecclēsię ge-

neralis: i. Apprehēda te. i. recipiā cū venies i carnē. m. Et

ducā in domū matr̄ meę. i. i egyptū: ne ab herode inf-

ficiat. Et matris suę domū dīc egyptū: maxime quo ad po-

pulum iudeozum: q̄ tibi nutritus et multiplicatus fuit valde.

Ps. Et auxit populū

Horatiz? etiā possunt ēē sba fidelis aīę: vel totū ecclē ad

christū. d. Quis mihi det tē. vt fratrē optat christū iue-

nire: vt cū eo sit regni coheres: Ro. viij. c. Sugentem

vbera matris meę. i. de sacra sc̄ptura lactēā dulcedinē ex-

trahentē et etiā mihi manifestantē. Et sic inueniā te so-

lūm: nō aliū. Ps. De? cordis mei et pars mea tē. Et alibi.

Unā petij a dño. Et hoc? b. Foris. i. in apto vberē cōtē-

plationis vel futurę visionis. Vel foris: a mundi curis et a

p̄p̄ij sensus vinculis et p̄p̄ie volūtatis: a turba pharisaicā et

iutiliū cogitationū. Vel foris: a carcere huius mortis: s

Inueniā i intellectu. Et deosculer affectu. k. Et iam

nemo me despiciat: q̄ q̄diu hic multiplici despectu sba-

ceo. Eccl. iij. a. Nō p̄fuder? neq; erubescēs tē. Sz iterim? i

Apprehēda te? p gr̄az: m. Et ducā i domū mris meę

.i. i intima cordis mei: ybi fuit dom? p̄cupiē meę. Qd tñ mō ē

v 4 * cubiculū genitricis

Matth. 5. b.

Ps. 97.

Ro. 9. f.

Aliter

Doraliter

Ps. 72.

Ps. 26.

Ps. 21.

Libri

†Job. 6. c.
5. 2. b.

Doraliter * **A** Lubiculu genitricis meę. i. quo. s. mō cubat gŕa
 zc: q̄ me in alterū genuit virū. s. iij. b. Tenui eū nec dimittā
 zc. b. **B**ibi me docebis. i. Job. ij. d. Unctio docet vos
 de omni uis. c. **E**t etiā intermī dabo tibi poculum ex
 vino cōdito zc. Vinū conditū vocat ipsā sapientiā q̄ illu
 minata est ab ipso: vel deuotionē suā siue affectionē. Ductū
 sō maloz granatorū vocat seruozē charitatis incipientiū v
 penitentiū aut sub quibuscūq̄ p̄ssuris laborantiū. d. **Q**uā
 ei⁹ sub capite meo zc. Dicit ecclesia: vel etiā synagoga. i.
 hūanitas ei⁹ inf̄ has p̄ssuras sustētabit me. e. **E**t in futuro
 dextera illi⁹. i. visio apta: f. **A**mplexabit me totū cir
 cūdādo. Vel totū de futuro: Nam tūc apparebit z de⁹ z hō.
 Vel p̄leuā tēporaliē: q̄ q̄si puluinar sub capite debent in via
 poni ad sustentatiōē: ppter qd z puluinar sub euāgelio ponit
 i ecclesiā dextera aſit spūalia: q̄ viz spūalē vndiq̄ cōplectunt
 Hoc satis expositū est. s. ij. b. **A**diuro vos filie hie
 rusalē: ne suscitetis zc. Hoc tā bis. s. expositū ē. s. ij. b. i.
 s. iij. b. Et hic tertio repetit: vt vicissitudo sancti exercitiū ei
 sanctę vocatiōis alternatim sibi succedentiū cōmendet. Gēsi
 j. a. Factū ē vespere z mane dies vn⁹. Debet em̄ aia cōtem
 platiua quiete p̄ssere cū sollicitudine tñ redeundi p loco et tpe
 ad actiua: z ecōuerso. Furta illd Job. vij. a. Si dormiero de
 cā q̄i confurgam: z rurū expectabo vespērā. Ter autē ponit
 verbū istud: ppter triplicē somnū. Prim⁹ ē in deuotiōe cha
 ritatis: quē inducit bñficiōz recordatio z gŕatiactio. Uñ. s.
 ij. a. postq̄ dicit spōsa: Sub ymbra illi⁹ quē desiderauerā se
 di zc. de ipsa q̄si i hñōi cōsopita / subiūgit spōsus: **A**diuro
 vos zc. Secūdu⁹ ē in p̄ceptatiōe veritatis: quē inducit inq̄si
 tio studiosa: z veratio fructuosa: Iux̄ illd Esa. xxiij. e. Sola
 veratio dabit ītellectū auditui. Uñ. s. iij. a. postq̄ dicit spōsa:
 In lectulo meo p noctes zc. z q̄si de somno dsurgēs sibiūxit:
 Tenui eū nec dimittā zc. dicit spōs⁹: **A**diuro vos zc. Terti⁹
 ē in p̄libatiōe eterne felicitatē: de q̄ hic habet: quē inducit ve
 hemēs patrię desiderii z obliuio terrenoz. Uñ postq̄ dixit
 hic: Quis mihi det fratrem meū zc. ei q̄si tā esset in beatitudine
 cōsopita / dicit spōsus: **A**diuro vos zc. Prima aduirtatione
 reſpm̄t īdgetos / me sacra ocia deuote matris sua īp̄robitare p
 turbēt: s̄ sustineāt donec redeat de cella ymaria i plenitudine

Lanticozũ

pcedere. Per hñt
q dicit donec ipſe
velit innuit q aliqui
velle debeat ſulcitari:
nā et ſomⁿ opationē
puocat: & opatio ſom
nū. Notandū q i
duab^s pmiſſis adiū
ratiōibz dicitur: p ca
preas ceruoſos capoz

Ero. 162

अभिज्ञ

Tabl. 4-6

est. 3. li. c. Dic autem est tertius ascensus in affectus deuotione et veritatis preplatio: q̄ ascendit de deserto cordis affluens fru- tū delitq̄s in ira sup dilectū suū: Juxta Aug. cōsiliū: Proij- ce te in cū: nō em̄ tā crudelis est vt se subtrahat et te cadere p- mittat. Qui sup aliud iniriū potest timere de casu. Esa. xxx. a. Om̄s cōfusi sunt sup glo d̄ eis pdesse non poruit. Et Prouer. x. a. Qui iniriū mēda- cū: hic pascit v̄eros. a Sub arbore ma- lo suscitauit te. Ec- desie de gētib⁹ q̄ sup p admittitōe q̄sierat:

Aug est ista rē. de synagoga in fine cōuertenda respōdet hīc spōsus: vt. s. nō admittet amplī: sed magis gaudeat bñficio: sibi impēfor remiscēs: vt sit hēc arbor malus ipse christ⁹: cui ipa s̄lecta obtinuit vitā. Alīpā crux christi: cui velut sceptrō regio se inclinās mortē pdidit et vitā iuenit. Vel etiā sub eodē sensu puerit sponus sermōe suū ad ipsam synagogā in fine seculi cōuertendā: q̄ sub hac arbore suscitabit et adumbraabit ad vitā: vmbra terrenor p ligno vitę vel ipsi etiā pba relin- quēs: fm̄ qd̄ Thren. iij. d. dicit: Sub vmbra illi v̄uemus inter gentes. Ipsi enim fide passionis christi et crucis vitam gratie recipiunt: vmbra ipaliū relinquentes: fm̄ qd̄ ipse dicit Job. xij. e. Ego si exaltat⁹ fuero a terra oia trahā ad meip̄sū. b Ibi corrupta est maf tua. i. synagoga: q̄ tā ecclie gen- tiū q̄ ipsius synagoge p fine tempōr mater est: Corrupta est: corruptio. i. triplid. Dicitur: vt nō regeneraret ad vitā. Thori: vt pō spōso relicto spiritualē barrabam. i. diabolum adulterū peteret sibi dari. Un̄ dicit. ij. d. Sub oi ligno frō- dolo psternebaris meretrix. Qd̄ de ligno crucis pōt exponi: de q̄ cantam⁹: Alīa silua talē pferi frōde flore germie. Osee ij. d. Iudicate matrē vestrā rē. Tertia ē corruptio. i. inuidie: de q̄ Prouer. xij. d. Putredo ossiū iuidia. c Ibi violata ē genitrix tua: lex. i. v̄ ipsa synagoga: exteriori violatiōe p- titū et vespasianū facta. Vel sic qdā libri apocryphi dicūt: q̄ lignū vetitū fuit ista malus sup q̄ arbore corrupta ē maf tot⁹ ecclie. s. hūana natura: et violata genitrix. i. eua: Et sit sēsus: Sub arbore cruci vitā suscepit ecclia: et s̄ eadē arbore: vt sit simplex relatio. i. sub arbore ligni vetiti corrupta ē maf ei⁹: et violata genitrix. i. tā eua q̄ hūana natura. Arbor hui⁹ v̄lū- gni viuificātis. i. crucis quadruplex ē dimēsiō: lōgitudo latitu- do: sublimitas: et pfundū. Longitudo est ipsi⁹ crucis vsq̄ in finē seculi p̄dicatio. Latitudo pō eiusdē p̄dicatio vsq̄ ad ter- minos orbis frap. Sublimitas grā celestis p̄tute crucis de- sup infusa credētib⁹. Profundū pō ipsū crucis mysteriū siue arcanū q̄ decept⁹ fuit hostis antiqu⁹. Sub h signo suscitatu⁹ est gen⁹ hūanū: qd̄ sub eodē in specie vel genere corruptionē mortis i mliere suscepit: qn̄ ad lignū vetitū extēderat manū. Un̄ cantat ecclia: Ipse lignū tūc notauit: dāna ligni vt solue- ret. Vel arbor ista pōt dici penitētia seu bona vita: sub q̄ qui eā corde nō ficio amplecti: a dño suscitaf. Cui lōgitudo ē pse- uerātia vsq̄ i finē: Jux illud: Qui pseuerauerit vsq̄ i finē rē. Matth. x. c. Un̄ et dñs donec fuit mortu⁹ n̄ fuit de cruce depo- sit⁹. Latitudo: recogitatio circūq̄q̄ oim̄ p̄torp: Jux illd̄ Esa. xxxvij. c. Recogitabo tibi oēs annos rē. Sublimitas ē spes glie. Profunditas pō spes venie vel miscōie. Fruct⁹ hui⁹ ar- boris mali sūt exercitia pietat⁹: Radix pō electio p̄destinati- onis: a q̄ tā vita arboris q̄ succus et folia et fruct⁹ et robur ori- ginē habēt vel trahūt. Vita hui⁹ arboris ē fides. Abacuk. ij. a. Jux ex fide viuit. Suc⁹ deuotio: folia pba siue oīo: fru- ct⁹ opatio: Robur: tolerātia. Sub hac tñ arbore corrupunt hypocritę et violant⁹: q̄ bonā vitā eligūt: nō recta intētiōe: q̄ in Canonica Jude dicunt arbores autumnales bis mortuę. Qui lgit te ita suscitauit: te tātū exaltat. d Pone me vt signa- culū. i. memoriale vel signū quo secreta claudunt: in q̄ regis imago resultat: seu character distinctiōis: vel vexillū qd̄ triū- pbale signū est. Ps. Posuerunt signa sua signa rē. Exo. xij. c. Erit qñ signū in manu tua. Et loquit de occisione agni pa-

scalis: i q̄ memoria passionis exprimit. Pona te qñ signaculū: Aggei. ij. d. Al signū ponit ad noticiā: ad custodiā: ad cōfir- mationē: ad grāz et decorē: qd̄. i. certificet p̄rimos: arceat ad- uersarios: roborēt ifirmos: letificet spōsū et ei⁹ amicos. Do- nile pectoris signaculū cordis: qd̄ firmari debet ne intētiō na-

f super brachium tum: quia fortis est vt mors dilectio: g durā sicut infernus emula- tio. Lampades eius lam- pades ignis atq̄ flammarū.

turalia egrediat⁹ ne af- fectio idigna surrepat: ne manus aliena tan- gar. Ps. Signatu⁹ est sup nos lumē vult⁹ tui dñe. Armilla brachij signaculū ē fortitudi- nis in exteriori opati- one: vt. i. stigmata dñi

De pe. dif. 2
c. valida
Ps. 4.

nri iesu christi in corpe nro circūferam⁹: Gal. vlt. d. Dicit g: d Pone me vt signaculū sup cor tuū. i. sup om̄e amorē: intētiōe: cognitiōe cordis: e Pone me vt signaculū sup bra- chiu tuū. i. sup oia tua: vt. i. mei in omib⁹ memoriā habeas: vt p re nihil nociuū intret aut ercat: vt pulchritudinē meę in te silitudo resulter: vt mei character amoris te ab omi alieno discernat: vt i castro tuo meū semp vexillū appareat: vt. i. me et corde diligas: et i ope exteriori dilectionē oñdas. j. Joh. ij. a. Qui dicit se i christo manere: debet sic ille ambulauit ābulare. Al p cor itelligunt arcana dei itima charitate seruantes. Per brachiū sublimitas p fortitudine opantes. Al pone me sup cor tuū et sup brachiū tuū. i. nomē meū et occulte et manifeste por- tes: Qd̄ bñ facere debes: f Dura fortis ē vt mors dile- ctio: quā. i. ad te habeo et habui: q̄ p te animā posui q̄ a me tolli nō posset. In morte fortior: qz et ipsa mortē et ipsū vitę auctore quodāmodo sepauit: nō tñ vna hora sicut mors ho- mines supat: sed sibi trigintatrib⁹ annis s̄iugauit. Un̄ s̄dicit: g Dura sicut infernus emulatio. i. amoris executio siue celotypia: q̄ nullis potuit cruciatib⁹ mitigari. Al vt sint pba dei patris: d Pone me rē. qz fortis ē vt mors dile- ctio: qua etiā hūiū p̄piti tibi i mortē cōicare volui: vt mors se oib⁹ cōicat. Eccl. ix. d. Cōmunionē mortis scito. Ro. viij. f. Proprio filio suo nō pepcit de. g Dura sic infernus emu- latio: Et sic nemī parat⁹ i inferno: ita nec ei parcerē p nimio tui amore: velut p p̄mū puocet ad amorē: et p secūdū timorē icutiat: vt si diligat amantē timeat et celantē: qz celus et furor viri rē. Prouer. vij. d. Ut sit sensus: Sic dilexit scita eū dili- gas: vt peccato mūdo et tibi p̄piti mortu⁹ ex integro ei viuas: et sicut te celat⁹ ē: ita celus dom⁹ ei⁹ te semp v̄iat et comedit: vt om̄e peccatū et sp̄ et vbiq̄ p̄fēq̄ris nulli parcedo rē. Seq- tur h Lampades ei⁹ lampades ignis atq̄ flam- marū. Lampades dilectiōis: motus sunt charitatis. Igne- scit em̄ aia i meditatiōe et cōsideratiōe: sed flammā emittit et illuminat cognitiōe. Cognitiō in mēte qñ sum⁹ i igne: sed me- ditatio siue deliberatio qñ ignis ardēs cū fumo tñ. Delecta- tio pō qñ flāma ignis sine fumo. Charitas ignis ē in deside- rio: flāma in gaudio: ignis in querēdo: flāma i sapiēdo. Hīs duob⁹ ornat lāpas: vt cū spōsa fiat ingressus ad nuptias: fm̄ qd̄ de prudētib⁹ p̄gnib⁹ dī Matth. xxv. a. q̄ ornauerit lāpa- des suas. Sūt em̄ q̄tuor affectiones. i. desiderii: gaudiū: tri- mor: et tristitia. Hęc q̄tuor in aia qñ i rota fortune in hac vita voluunt. Mā aia ipsa p timorē ascendit: iacet deorsum p tristi- ciā: surgit p desiderii: stat p gaudiū. Sed tñ duę istaz erunt in patria. i. desiderii et leticia siue gaudiū aliq̄s exufflat⁹. Perfecta em̄ charitas foras mittit timorē. j. Joh. iij. d. sic et pfecta leticia tristitia om̄e excludit. Erit quidē ibi leticia vt nulla sit anxietas in grendo: erit et desiderii vt nullū sit fasti- diū i fruendo. Un̄ fruunt nec fastidiūt: quo frui mag⁹ s̄iuit. Istā lampadū hęc viri⁹ et claritas nō apparet impediētib⁹ timore et tristitia simul mixtis: vel potius illas regentibus. Un̄ Joh. xij. a. Deridet iusti simplicitas lāpas cōrepta rē. Sed in fine contractis lagunculis apparebit: vt Judil. vij. f. tangit de gedeone et suis. Vel h Lampades sunt corda iu- stoz q̄ sūt vasa amoris celi: q̄ sūt i Lampades ignis atq̄ flammarum: qz intus ardentur oleo pietatis: abundant et ni- tent: quicqd̄ est int⁹ s̄gni stipulę vel ligni cōsumūt: Foris etiā p sancta desideria

p̄fecta desideria et p̄ bona opa flāmas emittit. Ipse autē ch̄r̄stus nō lāpas sed q̄si magn⁹ flūm⁹ igne⁹ ē: a quo hauriūt oēs alij quicqd̄ de hoc igne p̄cipiāt. **A**que multē nō potuerūt extinguere charitatē: neq̄ flūmīa obuiēt illā. In aq̄s multis imant̄as et p̄funditas: in flūmib⁹ diuturnitas et cōtinuitas de-

El. poterit

C

El. tinea

P̄. 68.

Aque multē nō potuerūt extinguere charitatē: nec flūmīa obuiēt illam. Si dederit hō oēm substantiā dom⁹ suę p̄ dilectiōē q̄si nihil despiciet eā. **S**oror n̄ra paruula: et vbera nō habet. Quid faciem⁹

etiā si diu durēt et cōtinue: tamē nō. **O**bruēt illā: hoc est qd̄ dicitur. **E**sa. xliij. a. Cū trāseris p̄ aquas tecū ero: et flūmīa nō opient te. In p̄lūgit aquas et flūmīa: Mā quidā cadūt rēptina tēptatiōē cū grauis sit: Quidā autē tēptatiōis diuturnitate: etiā si leuis sit. Sed tales p̄fectā charitatē nō habēt: de q̄ loquit̄ hic. **B**atth. vij. d. Venerūt flūmīa et flauerūt ventī rē. **J**ob. xliij. d. Lapidēs excavāt aque. Et **J**udic. xvj. d. habet q̄lit̄ dalila longa inq̄etatiōē sup̄auit sanfonē. **H**oc timēs **P̄s.** ait: Saluū me fac de⁹ qm̄ intrauerūt aq̄ vsq̄ ad animā meā. Mō est autē mirandū si ignis charitatis cū p̄fecta ē maxī me nō possit aq̄s tēptatiōis extingui: cū et quidā ignis mātē r̄alis sit q̄ gr̄cus nomiat: q̄ nō pōt aq̄s naturalib⁹ extingui: sed aceto extinguit: Sic et charitatē p̄p̄ia cordis malicia pōt extingui: q̄ acētū est: qd̄ noluit dñs i cruce bibere: **B**atth. xxvij. d. Quia q̄ dilectio talis ē: ideo s̄dit: **E**t si dederit hō omnē substantiā dom⁹ suę p̄ dilectiōē q̄si nihil despiciet eā. **H**ec em̄ est illa p̄ciōsa margarita: q̄ inuēta va dit hō et vendit oīa q̄ habet: et emit eam: **B**atth. xliij. f. **B**en. xxix. d. habet q̄ iacob videbant dies pauci p̄ amoris magnitudinē: quib⁹ seruiebat p̄ rachel. Et attēde q̄ quidā sunt qui dāt sua p̄ p̄ctōz suoz redēptiōē. **D**aniel. iij. e. Peccata tua elemosynis redime. Quidā p̄ p̄senti iustificatiōē. **E**sa. lviij. c. Frāge esuriētī panē tuū rē. Quidā p̄ habēda remuneratiōē: de q̄ **B**atth. xxv. c. Esuriēt et dedistis mihi manducare rē. **V**t. i. audiat qd̄ ibi p̄cedit: Venite b̄dici rē. Sed omib⁹ his multo p̄fect⁹ ē p̄ dilectiōē dare: vt nihil inde speret hō. Quid em̄ p̄dest deo si iustus fueris rē. **J**ob. xxiij. a. **S**oror nōstra paruula rē. **V**ox ē sp̄s ad synagogā de eccl̄ia gētiū p̄ statu p̄mitiuo: in q̄ paruula fuit paucitate cōuersoz et infirmitate. **S**oror autē ch̄r̄sti dicitur eccl̄ia: tā ḡra q̄ natura. **H**ec vbera nō habet: doctores. s. et cōsolatores: a quib⁹ lac docting accipiat: fm̄ qd̄ habet. **J.** **C**or. iij. a. **L**anq̄ paruulis i ch̄r̄sto lac potū dedi vobis nō escā. Et ex q̄ sic ē: **Q**uid faciem⁹ sorori n̄rē i die. s. toto tpe vire hui⁹: **K**ū al loquēda est. i. sp̄ualib⁹ documētis imbuēda: vel ad nutrimentū puebenda: **V**el in die q̄n al loquēda ē. i. a p̄ncipib⁹ et tyrānis de fide interrogāda. Quid autē ei facere debeat subdit: **S**i mur⁹ est. i. si est i ea aliq̄s celo fortitudinis sapientia aptus ad hostes arcēdos: **M**ū edificem⁹ sup̄ eum p̄pugnacula argētea. i. inuicibiles sentētiās: diuino eloquio fulgētes. **S**up̄ murū enim fundatū ex lapidib⁹ p̄ciōsis: **A**poc. xxi. e. non decet edificare p̄pugnacula terrea vel lignea. i. inuimēta de terreno sensu: aut philosophico: sed de argēteo sacrozū eloq̄oz p̄bato a frā et septuāg. i. p̄fecte purgato. **S**i ostiū est: ad intrōmittēdos et rapiēdos intrare volētes p̄mpti et patilicis nō ita imbuti: **C**ōpingam⁹ illud tabulis cedrinis. i. ornem⁹ et vestiam⁹ sc̄oz exēplis i putribilib⁹ et odoriferis et serpentes fugantib⁹ bonę fame: ac sanctę puerfatiōis odore. **P**rop̄ h̄ dixit dñs discipulis suis **B**arcl. xij. b. **D**ñi steteritis aq̄ reges et p̄sides rē. Et iō ex hac p̄fidiā r̄idet eccl̄ia: **E**go mur⁹ sup̄ te lapidē p̄ciōsum fundata: et ex viuis lapidib⁹ cōpacta glutino charitatis. **E**t vbera mea. s. apostoli: p̄lati: p̄dicatores et doctores: **S**i tūrtis: ad resistendū fidei fortitudine inimicis. **H**oc

ait a me nō habeo: sed **E**x q̄ facta sūt corā eo q̄si pacē repiēs: recōciliatiōis. s. ad deū p̄ ipsū q̄ ē pax n̄ra: **J**uxta illd̄ **E**sa. lxxv. a. **I**nueniēt q̄ nō q̄siet me rē. **E**t ip̄s h̄ legi de vniuersali eccl̄ia q̄ paruula fuit sub moyse: et vbera non habebat ad lactandū: s. flagella ad terrēdū: et q̄ nō habebat lapides nisi i fundamētis san-

Aliter

sorori n̄rē in die q̄n al loquēda est: **S**i mur⁹ ē: edificem⁹ sup̄ eū p̄pugnacula argētea. **S**i ostiū ē: cōpingam⁹ illd̄ tabulis cedrinis. **E**go mur⁹ et vbera mea sicut tūrtis ex q̄ facta sūt corā eo q̄si pacē repiēs.

effecta est: et vbera eius intumuerūt: vt **E**cch. xvj. a. habet. **S**ed ex q̄ facta est corā eo q̄si pacē repiēs: quod factū est i ch̄r̄sti incarnatiōē: **J**uxta illd̄ **J**ob. xxxij. d. **I**nveni in q̄ ei p̄piter. **E**t de synagoga p̄ fine tēporis pōt legi: q̄n reliquie iis cōuertent: vt sit vox eccl̄ie puerfatiōis et cōgaudentis et applaudentis: et p̄ gaudio ḡrentis qd̄ ei sit factura in die quando alloquenda est ab enoch et bella aliq̄s p̄dicatozibus sanctis. **J**udē ad litterā volūt h̄ intelligere de synagoga sub metaphora mulieris nō dū p̄mo i etate nubili existētis: sed demū ad eā pueniētis: et dicit: **S**i mur⁹ ē vt resistat inimicis et fornicatores a se repellat. **M**ū edificem⁹ sup̄ eū p̄pugnacula argētea. **E**t magnas diuitias argēti et auri donem⁹ cū sp̄so. **S**i autē ostiū se putā p̄bens adulteris et fornicatozibus: **T**ū cōpingam⁹ eam tabulis cedrinis. i. includam⁹ eā vt sui nō habeat potestātē. **P**ossit etiā hēc de beata s̄gine exponi: vt sint verba ch̄r̄sti ad angelos. **S**oror n̄ra celestis. s. generatiōē et celibāt⁹ integritate. **Paruula rē.** **H**oc refert pōt ad t̄pus natiuitatē: i. q̄ ad litterā: paruula fuit: nec habuit vbera: vel etiā ad ipsū t̄p̄s annūciatiōis: i. q̄ puula erat h̄silitate: et vbera nō habuit: habuit tū vbera de celo plena. Et subdit: **Q**uid faciem⁹ rē. **H**oc q̄rit nō vt dubitās: s. qd̄ factur⁹ est exaggerās. q. d. magna faciem⁹ ei: fm̄ qd̄ ipsamet dicit **L**uc. j. c. Quia fecit mihi magna rē. **I**n die q̄n al loquēda ē: **E**sa. lxxv. a. q̄ ingress⁹ ad eā dixit: **A**ue ḡra plena rē. **E**odē. c. **S**i mur⁹ est rē. **B**eata s̄go mur⁹ ē stabilis et firm⁹ nobis ad defensio nē et munitionē dar⁹: sup̄ quē edificauit dñs p̄pugnacula argētea. i. diuina eloq̄a. **V**n **L**uc. ij. c. **M**aria autē p̄seruabat oīa s̄ba hęc p̄ferēs i corde suo. **H**ur⁹ iste vil⁹ ē aliquātulū p̄cūti ad iētū angelī: q̄n turbata ē i ei⁹ fm̄one. **S**z postea audit: **I**nuenisti gr̄iā apud dñm rē. **S**olidat⁹ intrātū vt diceret: **E**cce ancilla dñi rē. **P**ropugnacula etiā bul⁹ mūri sūt oracula p̄phetaz: et testimonia sc̄pturaz: vt ē illud **E**sa. xj. a. **E**grediet virga de radice iesse rē. Et illd̄: **E**cce s̄go cōcipiet rē. **V**j. c. eiusdem. **H**is p̄pugnaculis resistit iudēis et ceteris inimicis et p̄tegunt fideles. **O**stiū etiā est p̄ qd̄ ingressus ē ad nos filius dei. **H**ec ē porta oriētalis: **D**e q̄ **E**cch. xi. **H**oc ostiū cōpactū ē tabulis cedrinis geminē charitatis: q̄. s. deo nos cōiungit s̄go beata: **I**n cui⁹ p̄sona subdit: **E**go mur⁹ p̄ exem plū. s. pudicitie et cōuersatiōis sanctę. **H**urus est deuote et veneratib⁹: pie recolentibus: strenue imitantib⁹: obnoxie deprecantibus. **E**t vbera sua et fecunditatem eius in memoria sancta habentib⁹: fm̄ qd̄ habebat illa que dixit **L**uc. xj. d. **B**eatus venter qui te portauit et vbera que suxisti. **H**oc aut factum est coram eo quasi pacē repiēs: quam p̄diderant p̄mi parētes. **E**nde et ei dicitur est ab angelo: **I**nuenisti gratiam apud dñm: **L**uc. j. c. **I**psa regit pacem inimicis: salutē perditis: indulgentiā reio: misericordiā desperatis. **V**el de anima fidelit pōt hoc legi: quā sororē suā vocat dñs: **B**atth. xij. d. **Q**uicūq̄ fecerit volūtātē patris mei rē. **S**oror em̄ est ch̄r̄sti: quia filia gratie vt et ch̄r̄st⁹ inq̄rū homo. **H**ec paruula est in sua ad ch̄r̄stū cōuersiōe: q̄rū. s. ad sciētiā et vtutes: Et vbera nō habet sp̄uales. s. meditatiōes. **A**llo quif autē a diabolo in temptatiōē. **E**nde si mur⁹ est faciēda sunt sup̄ eam

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

Aliter

sunt sup ea pugnacula argētea. i. defēsiōes ex sacra scriptu-
ra: vt ip̄i christi exemplo docemur: q̄ diabolo ter temptantī
respōdit: Scriptū ē: Nō i solo pane zc. Matth. iij. a. Si autē
ostēd. i. quia tēptationib⁹: tūc cōpingenda tabulis cedrinis. i.
sanctorū exēplis z ip̄i christi. iij. Regl. vj. b. Edificauit salo-
mon tabulata cedrina a pavimento vsq̄
ad supiora. Tūc ip̄a poterit dicere: Ego
mur⁹ fortiter. i. tēptationib⁹ resistēs: vt io-
seph dñs su⁹ cum dixit ei: Dormi mecu:
Besi. xxxix. c. Et vbera mea sic tur-
ris. i. opa mea secūda z firma: turris. i. in
se p fortitudine z pstantiā: q̄ sit alijs vbera
p exempla quib⁹ sugūt paruuli lac imita-
tiōis q̄ nutrant z crescat. Sed b nō a me:
sed ex q̄ facta sum corā eo q̄si pacē
repiens: q̄ dixit Job. xvj. g. In me pa-
cem: in mundo pssuram habebitis. a

Vinea fuit pacifico in ea. Hic ponit rationem quare se
mur⁹ dixerit: z vbera sua turre. i. ad vineā christi circūcingē-
dā z ptegendā. Tūc dicit: q̄ in ea. i. in vniuersali ecclia de bo-
nis z malis collecta fuit vinea. i. electi z pdestinati: cui⁹ vinee
vitis est christ⁹: fideles palmites: Job. xvj. a. Fruct⁹ aut bo-
na opa vel beatitudo eterna. b. **Pacifico.** i. christo qui est
rex pacificus mediator. i. dei z hominū. i. Timoth. ij. b. Qui
manū posuit in ambob⁹: Job. ix. d. **Al pacifico in ea.** i. ec-
clesia. i. cū qua pacē habet: vt in q̄ pacē facit: in q̄ solo pax in-
uenit: Juxta illud Job. xvj. g. In me pacē zc. c. **Quie-**
desia: vel etiā vinea. d. **Habet ppos multos vnde cūq̄**
collectos. Et ipse christ⁹ sp̄s z vinee dñs: c. **Tradidit**
ea custodib⁹. i. p̄p̄is. i. z aplis z ceteris p̄latis z p̄dicatozib⁹
sanctis: q̄ z ipsemet custodiuit: z adhuc cū ip̄is custodit ean-
dē. Tūc Job. xvj. b. Cū eē cū eis ego fuabā eos. Et i. Ps.
viii. dñs custodierit ciuitatē zc. De traditione: Job. vii. e.
Pascite oues meas. Et Matth. xx. a. Visite eos in vineā suā.
Job. xxxix. b. habet. Mūqd derelinques ei labores tuos: Lo-
quit de rhinocerote: p quē figurat paul⁹. Trinā z adhuc ho-
die traderet eā christ⁹ sp̄s z vinee dñs: bonis custodib⁹: z
nō vastando negligētib⁹: dissipātib⁹: fugiētib⁹ z eā desertā
relinquētib⁹. Prover. xliij. d. Per vineā homis p̄gri trās-
it zc. Matth. xxj. d. de patrefamilias qui locauit vineā suam
agricolis zc. Et Esa. iij. c. Vos depasti estis vineā meā. Si
tales sūt quib⁹ cōmittit vinee suę custodiā dñs: qd de illis qui
se igerūt: dñe. xliij. d. Ip̄i currebāt z ego nō mittebā eos.
Osee. viij. a. Ip̄i regnauerūt z nō ex me. Vineā illis nō tra-
dit dñs pacific⁹ custodiēdā: q̄s litigiosa cōtētio aut hypocrisi
velata ambitio introduct. Multis hodie iudas q̄ z ip̄s dñm
tradidit: custodiā vinee dñi tradit. Nā tales nec se exhibent
cultores p exercitiū i opatione: nec custodes vt p̄sint i sollici-
tudine: s̄ magl dissipatores p rapinā: z negligētiā desertorez.
Vinea q̄ ista fuit pacifico tēpore. i. ecclie primitiue: i. tēpore
martyrū: z etiā p̄fessorū: ille mltos tūc haberet q̄ videbant ex-
tirpatores: sed ip̄i magl erāt p̄pagatores: Juxta illud Exo.
i. b. Quāto magl opprimebant filiū isrl: tāto magl mltiplica-
bant. Sed iam fere modo pōt dici: q̄ nō est: falsis fratrib⁹ eā
dissipātib⁹: p̄pter qd signanter dicit: fuit: vt tūc dictū ad hęc
tpa referamus. Nā modo vere pōt dici: q̄ tūc fuit vinea pa-
cifico: De ipsa habet in Ps. Vineā de egypto trāstulisti zc.
Et Esa. v. b. Vineā dñi sabaoth zc. Hęc vinea radicat i fide:
dilata i charitate: qua p̄mis velut quib⁹dā nexib⁹ inhe-
ret: et sic excolit in spe. Nam vt dicit Greg⁹: amor dei in no-
bis generat amorē p̄mi: sed amor p̄mi amorē dei in no-
bis calefcere facit. Discalcia hęc vinea terrenarū sollicitudi-
nū abiectio: putat supfluoꝝ refectiōe: ligat nexibus disci-
plīne: fodit cōfessione: parillat suffragioꝝ impetratiōe: ger-
minat viscera meditatiōe: botros p̄fert in bona opatiōe: flo-
ret in virtutū z fame odore: sed fructū facit in alioꝝ ad deum
cōuersione: De quo subdit: **Vir affert zc.** Vel fere eodem
modo pōt legi de synagoga: in qua vinea fuit pacifico. i. chri-
sto: ip̄i patriarche z p̄phete et apostoli: ac aliq̄ de ipsa electi:
quę multos habet populos: z multas vineas quę nō fuerunt

pacifico: vt vinea sozerth/ vinea sodomorū: De quo i cantico
Deut. xxxij. e. De vinea sodomorum vinea eorum zc. Ipse
tamē pacificus eam tradidit custodib⁹ maioribus. i. aposto-
lis excolendā z multiplicandā: quę tamē cōuersa est ei in pra-
uū. **Diere. ij. d.** Nam cū ipsemet etiā psonaliter excoleret eā
sepēdo/ lapides colligēdo/ murū edifican-
do/ torcular extruendo: vvas tamē nō fe-
cit sed labruscas. Esa. v. a. **Uñ z custodes**
ne ex toto deficerēt: necesse habuerūt aliā
de querere plantā ad hanc vineam restau-
randā. Et hoc est quod dicit Act. xij. g.
Quoniam repulisti verbum dei zc. ecce
cōuertimur ad gentes. Et hęc vinea fecit
vvas: z vsq̄ ad maturitatē pduxit. Unde
subdit: **Vir affert p fructu ei⁹ mil-**
le argenteos zc. vt in littera. Vir. i. cui
tradita est hui⁹ vinee custodiā/ nō paruul⁹

nō mulier/ sed vir quē scādālū nō frāgit: illecebra nō emollit.
Vir in q̄ fructuosus/ virore fidei plen⁹. g. **Affert/ nō dicit cui:**
sed intelligendū ē tradidit/ mille argenteos. i. boies pfectos:
p viros claros et elimatos p fructu ei⁹. **Hic em est fruct⁹**
quē domin⁹ de vinea ista requirit. i. argentū igne examinātū Ps. 117.
probatū zc. Hoc est ad qd hortat custodes domin⁹: p Ps.
Afferre domino filiū zc. Sed quidam sunt de custodibus qui
nullos ferre volunt: sed omnib⁹ p̄ferri: qui tamē tales sunt q̄
nec ferri possunt: z ideo nec deo afferunt nec afferūt. Nec ip̄i
si sunt argentum in via: z argentum in scoriam vertūt: vt eis
possit dici illud Esa. i. f. Argentū tuum versum est in scoriam.
Propter qd z ip̄i a domino reprobanē. Unde dñe. vj. g.
Argentū reprobum vocate eos. Non sicut domin⁹ qui dicit
Esa. xlvj. b. Ego feci z ego ferā. In quo omnes p̄lati debent
patientie exemplū accipere: in q̄ nō solū suas: sed etiā subdi-
torum animas possident: z eas tanq̄ purum argentū z sono-
rum per confessionē sibi ad salutem in millenario numero: id
est numerosa multitudine deo afferent. Sed vñ facit argen-
tum rubigo auaricie: sordidū imundicia luxurie/ quassatum z
non sonorum fractura impatiētie. Et quia celat dñs hanc vi-
neam magno celo: z custodes videt in plurimis negligentes:
ideo eam omnino eorum custodię nō relinquit. b. **Vinea**
mea coram me est: vt scz considerē an plantē per instru-
ctionem in fide: rigetur per exhortationē doctrīne: fodiat per
correctionem disciplīne/ ac ceteris cultibus eidem necessarijs
excolat. Et etiā cōsiderē an germinet per boni ppositi con-
ceptionem: botros proferat per incepti actus pductionem:
floreat per virtutū fragrantiam: fructum ferat per bonum ex-
emplū. Vel fructus huius vinee generaliter z vltimus ac fi-
nalis est eterna beatitudo: Pro quo habēdo: f. **Vir. i. qui**
libet virtuosus/ g. Affert p fructu mille argenteos. i.
dat omniū temporalium suorum vniuersitatē. Hos dedit abi-
melech sarē in oculorum suorum velamen: Besi. xx. d. Vel
mille argentei/ sunt opera perfectionis: quę pro fructu bea-
titudinis habendo afferunt. i. fiunt a viro. i. in operibus vir-
tuoso: propter quod tantum placet hęc vinea pacifico vt eā
tanq̄ rem charam et valde dilectā semp p̄ oculis habeat.
Tūc dicit: **Vinea mea corā me est.** Deinde ad eā fauorabi-
li cōuersus alloquitur: dicit: f. **Mille tui pacifici:** vt sit
gentiū casus/ pacifici. i. mille tui. i. illi qui millenarij ha-
bent pfectionem vñ numero z merito existentes: et ideo tui
sunt pacifici: id est qui z mille sunt: id est multi. k. **Et etiam**
in his qui custodiunt fructus eius: Durat psonam
sunt/ ducenti: qui similiter sunt pacifici: quasi de custodib⁹
habeo multos: sed de electis mltis plures. Vel potest esse no-
minatiui casus: Sic: **Tui mille/ o sponsa:** id est illi q̄ de-
calogū perfecte impleuerunt: sunt pacifici: id est p̄mium
pacificorū habebunt. De quo Matth. v. a. Beati pacifici:
quoniam filij dei vocabunt. **Al/ Tui pacifici. i. illi qui i vi-**
nea pacifici/ pacifici sūt: z ip̄i i patientia imitant: sūt mille:
id est millenarij pfectionem/ scz eternam beatitudinem habe-
bunt. k. **Et ducenti his q̄ custodiunt zc.** Per cen-
tenariū z millenariū idē significat. Vult g dicere q̄ oēs electi
veri pacifici

Libzi

verſi pacifici imitatores/aureā habebūť: Sed cuſtodes plati. ſ.
q̄ z ſe tuenť z alios deo lucrańť/ duplicē habebūť pſectionē. ſ.
aureā z aureolā: iuxta illud. j. Timoth. v. c. Qui bene pſunt
pſbi/ duplici honore digni habeant. Sūt em̄ tria genera ele-
ctoz/ q̄ ſup aureā ſūt aureolam habituri. ſ. p̄dicatores ſive p̄-
lati: martyres z virgi-
nes: In cui⁹ ſignū in
aſſumptiōe beatę vir-
ginis q̄ regina ꝑginū
eſt: z i feſto beati pau-
li q̄ doctor gentiū dī:
veritatis p̄dicatoz/ at
inter p̄dicatores obti-
ner ꝑncipatū: et in feſto beati laurētij q̄ martyř/ ſalť i man-
feſtatiōe quādā obtinet ꝑrogatiuā/ q̄ i pſpectu ꝑncipis z ꝑ-
ſentia paſſus ē: verſiculi antiphonis ꝑponunt: ad designādū
q̄ hec tria genera aureolā cum aurea obtinebūť. Ecōtra aut
violatores ſanctay ꝑginū/ ſanctoz martyř occiſores/ ac hē-
ſti fidei perſeores: duplicē tribulatiōis cozonā habebūť. Uñ
Eſa. xxi. e. Cozonans cozonabit te tribulatione. Et in Pſ.

728.108.
Dicke, 17.6.

Opant sic diploide cōfusiōe sua: Et duplici cōtritiōe cōtere
cos dñe deus nr. Vel pōt esse vox spōse vel vineę ad sponſū
seu pacificū: vt dicat mille pacifici siue argētei: vt idē sit paci
fici hic qđ et sup dixit argenteos. i. ipsa vniuersitas tua ope
rū ac meritorū qđ i te hōie est inuenire pfectionē operū ac cu
mulū meritorū qđ plenitudinē habuisti grāz et glorię. De cui
plenitudinē nos oēs accepim⁹: Job. i. b. Si his q custodiūt
fruct⁹ vineę oib⁹. i. alijs bñ opantib⁹ et ad fructū beatitudinis
tendētib⁹ et ptnētib⁹ ducētib⁹. i. merces gemina siue glā aīę. i. et
corpis: q licz magna sit in se tū modica respectu tui: sic centē
nari⁹ respectu mille. a. **Quę habitas in hortis: amici
auscultāt te.** Per totū lib⁹ istū vsqz huc instruit spōs spō
sam i dilectiōe qñlter eū. i. diligere debeat: Illū autē eā hortat
vt q docēt mēte teneat: opeqz adimpleat. Sic g: **Q tu spōsa
ecclesie: Quę habitas i hortis: sacre scripture: q sunt q̄
tuor. i. q̄ tuor ipsi modī exponēdi. Prīm⁹ hīstoric⁹: q ē hor**

P. 36. tus oleru. Ps. Quæadmodu olera herbaru cito decident. In hoc e habitadu pſideradu i libris ſacre ſcripturę hiſtorię mu tabilitatẽ. Secundu moralis: hic horu pomoru: quoru qdã ſũ punica. ſ. duritia exterioris corticis grana tegũt: alia aut mor deri ⁊ edi poſſũt: ſic eſt quedã ſcriptura q̃ ſub regimine figure p̃tendit moralitatẽ: quedã q̃ ſine tropo moralitatis eſt. Ter tius e allegoricu: q̃ dici poũt horu nucu: q̃ amaritudine corticis ⁊ teſte duritia nucleĩ dulcedinẽ celat. Quartu anagogicu: b eſt horu aromatu: in q̃ quedã tradit p̃gustatio eternoꝝ. In his q̃ hortis bitat eccleſia audiẽdo/meditãdo/p̃tẽplãdo. a. **Q**ue g̃ habitas i hortis/amici auſcultat te: vt eos inſtruas p̃ tuos doctores ⁊ p̃ exẽpla. Et bñ dicit/amici: q̃ſi nõ emulũ nõ derogare pati. Job. xliij. c. Et q̃s diligit me ſermonẽ meũ ſeruabit. Amici aut dicit ſimpliciter: nec dicit mei vñ tui q̃ſi amĩcibiles ⁊ benigni. Sap. i. c. Aurẽ celi audit oĩa. Fac g̃ me audire vocẽ tuã/alĩs p̃dicãdo/ſimplices inſtruẽdo/ cõminã do/p̃ſitẽdo/orãdo/laudãdo. ſ. ij. d. Sonet vox tua i auribus meis. Frẽ ſpecialit̃ poũt ſmo dirigi ad religionẽ: q̃ ⁊ horu e: ⁊

De religione

In horro olerū q̄ ad mīstrales et officiales ipsī? q̄ curā infir-
 morū gerūt: ⁊ negotioꝝ tꝛaliū abbatē. Et hic ē hōꝝ olerū:
 iuxta illud ⁊ Ro. xiiij. a. Qui aut infirm⁹ ē olus modūcet. In hō
 horro sic habitādū ē vt nō nīmīū dilateꝛ: Nō extirpādē sē vt
 nec p̄ horro hīmōi augmētādō: vt fecit achab. iij. Regl. xij. a.
 Nō facit qui officiū actiōis q̄ h̄ extēdit ad carnales obser-
 uatiōes ⁊ ordinis remissioē. In horro nucū habitādū ē q̄rū
 ad regularis disciplinē obseruatiā: q̄ in p̄senti quidē nō ē gau-
 diū s̄ in gēzio: lꝛeb. xij. v. In horro pomorū q̄rū ad p̄mptā
 obediētiā: vt. s. sit hilaris ī obediēdo q̄ obediētiā bonę famę
 odore resp̄gat. In horro etiā aromatuū q̄rū ad cōtēplatiuos:
 q̄ apothecę electuaria sepe p̄gant ⁊ reficiunt vnguētis. In
 horro olerū necessariā est p̄stantia: ne medela modū excedat:
 ⁊ ne īdiscretio dispēnsatiōis fiat occasio dissolutiōis. In hor-
 ro nucū fortitudo: vt nō frāgaꝛ duritia obseruatię regularis.

Canticorū

In horto pomorum iusticia: vt superioribus suis qđ sunt est red-
dat libet̃er obediendo. In horto aromatum prudetia: vt nō en-
tollat in altu vire sancitate. Te ęo religio a. Que habu-
tas in hortis istis quadruplicib⁹: q̃ tamē est et vn⁹ horti.
b. Amici auscultat. i. spūs angelici et aīę iustorū tam cum

f ceruorum super montes aro
matum.

Expliciūt Cantica-
canticorum.

de sirens dicit. De beata virgine etiā hoc pōt specialit legi:
vt sit vox vniuersalis ecclesie ad ipsā post angelī salutationē:
Luc. j. v. a. *Quē habitas i hortis. s. duob.:* quoz vnū
est ppositū virginale: aliū scd^o cōiugale: quoz vterqz horū cō
clusus ē non exposit. **Te quē sic habitas:** b. **Amici au**
scultant: patriarche desiderāt: pphe annūciāt: angeli expe
ctāt. **Amici auscultāt. s. tā angeli q̄s fideles.** Angeli suū ex
pectantes restaurationē: fideles suā p̄sistolantes redemptionē.
c. **Fac q̄ me audire vocē tuā illam. i. Ecce ancilla dñi.**
Hec fuit vox plena gr̄e ē medicine/charitatis ē cōsolatiōis:
prudētie ē iusticie: dulcedinis ē veritatis. De hac dicit bea^{ta}
Beru. Quid agis maria: qd̄ trepidas: Respōde hūi ē susci
pe verbum: p̄ofer tutum ē concipe diuinum ēē. Hec vox to
tū mundo attulit medicinam: ē ideo bene desiderari debebat.
Vel pōt sponsus loqui ad animā fidelē: quā dicit habitare in
hortis studijs. s. virtutū: ē cui^{us} etiā cōuersatio ī celis ē: Cui^{us}
vocē libēter audit dñs/gemit^{us}. s. suspiria/lachrymas ē orati
ones: q̄ oīa tā in aurib^{us} dei q̄ in aurib^{us} amicorū dulcē faciunt
melodiā. Sequit^{ur}: **v. *Fuge dilecte mi.*** Hic cōsumationē
cōtemplatiōis viē ostēdit. Nō em̄ dicit tanq̄ p̄sentis sponsi
tedio affecta: sed qz ex tā familiari sponsi affectu ē p̄sentia q̄s
facta ē in extasi tanq̄ ipsi^{us} celsitudine sustinere nō valēs: Qd̄
significatū est in ezechiele: qd̄ cecidit sup facie suā/gloria dñi fer
re nō valens. Fugere aut̄ dicitur: qñ ab actu cōtemplatiōis
recedit: vel qñ qd̄ volumus tenere nō possum^{us}. Vel ideo etiā
dic^{it}: **fuge/ ne ipsū credat ab aliquib^{us} posse retinere/ cū velint.**
Fugit aut̄ aspectū nr̄m: qz lux ē inaccessibilis: ēz p̄ q̄ expat
oēm sensū. Inītiū fugit ē finē: qz cōtinuas. Cōpositionē: qz sū
ma simplicitas. Circūscriptiōē: qz inumerositas. Cōpationē
etiā ē existimationē: cui^{us} p̄ciū nescit bō: Job. xxvij. b. Fugit
angelicā ē humanā cognitionē: ē nō dilectionē. Qñ sc̄dit: e

Et assimilare capree hinnuloꝝ ceruoꝝ. Caprea gre
ce dorcas dicitur: a dorin quod est videre: quia acutissime videt. Quia ergo
ipsū capree assimilari: videlicet. quātūcūq; fugiat: ipsa tñ in dñi re
spiciat laboratē. **U**bi et. s. j. d. dicit: Reuertere: filia esto dile
cte mi capree hinnuloꝝ ceruoꝝ: i. saltim velocitate ⁊ alacritate.
qñ si sic fugias qñ frequē saltādo ad me redeas. **S**up mō
tes aromati. i. mētes viroꝝ spūaliū: q̄ sūt pleni virtutib; de
uotiois ⁊ grē. **U**bi fuge: sup mōtes aromati. i. angeloz ⁊
sanctoꝝ: vt nō sine labore inuentaris: ⁊ ad te pueniat laborioſo
ascensū i via etiā sup mōtes. i. religiosos ⁊ p̄lariuos. Vult
ipsū fugere vt alij ad eū gredī in statu illo. puocent: Nā in
talib; salit: trāſilit: paſcit ⁊ diſcurrit. Sap. iij. c. Bīa dei ⁊ mī
scōia i sanctos ei⁹ ⁊ respect⁹ i electos illi⁹. **U**bi f. **D**ilecte
dilecte mi: vt sit vox ecclē: vlt ipſi chriſti ad quēlibet fidele.
Fuge inq; voluptatē: vanitatē ⁊ auariciā. i. Cor. vij. d. Fu
gite fornicationē. **E**t assimilare capree: vt cibū diſcernat:
venatoꝝ etiā diabolū delōge p̄uideas. **I**n hinnuloꝝ cer
uoꝝ: vt ad matris binnitū latebras petas: a capō vel plano
mūdi fugiēs ad cauernā religiōis. Ad hoc. **S**up mōtes
aromati: vt p hoc ad societate puenias angeloz. Sed mlti
sūt q̄ sepius vulnerati: tñ fugere nolūt. Vult etiā fugiūt: sed
nō sup mōtes aromati: imo poti⁹ de peccato i peccatū. Neq;
fuga finē nō habet: qua nunq; puenit ad mōtes aromati: Ad
q̄s nos pducere dignet: qui viuūt ⁊ regnat in eternū.

Postilla dñi Bugonis sup Canticacanticorū explicite

Prologus

*Kantabasi in diritto y
Criminalis in post
Prologu*

plurimorumque
et bene parat locum

...et p[ro]p[ri]um est deo q[uod] s[un]t e
...et p[ro]p[ri]um est deo q[uod] s[un]t e

...etiam per concordiam
...cum omnibus. Pax autem
...est locus eius.

Diligite iustitiam

...et sapientia salomonis
...et est tallo inscriptus

...librum istum pro populo
...regem populo

Gel'ing' vicit hoc errore se
pess' vici hunc libitum non c

...quod non apocrypha computantur
...quia auctor eius non
...Thobias et Tadias

affirmationem sed ad motum
involuntaria est huius libri infor-
matione sunt edite siue dictæ: sed

Et ideo potest dici qd c
sicut liber Prosperi ser
Prospero collectas in vnu.

... in libro Iuditharum. Pro
... in libro Sapientie. Ideo
... quod sit libri materi
... in modum acendi. Id

et nomen accepit libet sapientia et coram patre: qui est
et pater. De adiacenti cō-

...primitus erat: non i
...sermo m^r oñe exilis b
...passione pō dīcīf. j. q. c. Cir
...nobis eā

... finis autē est cognitio
... : Pānus ē facilis ē an sermō
... subdilate fidem

informar. Quod si autem lib
omendat iusticia per qua ven
rebono et malo creantur.

...ma mai parant a deo
...modis comendabile.
...populo contulit ifracit

...in populi israelitici ma
...magnificasti populi tuu vi

... principalis expositor fuit. *Z*

... hoc est non legimus nisi quod
... legimus. Tolens ergo p
... legimus inflammare

Exhibit 1

... la plume avec